

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-240/14

**Eleonore Prüller-Frey
prieš
Norbert Brodnig
ir
Axa Versicherung AG**

(*Landesgericht Korneuburg* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Oro vežėjų atsakomybė nelaimingų atsitikimų atveju — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Monrealio konvencija — Reglamentas (EB) Nr. 2027/97 — Nekilnojamojo turto savininko nemokamai atliktas skrydis siekiant parodyti šį nekilnojamąjį turtą galimam pirkėjui — Reglamentas (EB) Nr. 864/2007 — Nacionalinėje teisėje numatytas tiesioginis ieškinys civilinės atsakomybės draudikui“

Santrauka – 2015 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas

1. *Transportas — Oro transportas — Reglamentas Nr. 2027/97 — Konvencija dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo — Oro vežėjų atsakomybė nelaimingų atsitikimų atveju — Taikymo sritis — Oro vežėjai — Sąvoka — Fizinis asmuo, neturintis galiojančios veiklos licencijos — Netaikymas*

(*Tarybos reglamentas Nr. 2407/92 ir Tarybos reglamento Nr. 2027/97, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 889/2002, 2 straipsnio 1 dalies a–c punktai; Tarybos sprendimas 2001/539; 1999 m. Monrealio konvencijos 1 straipsnio 1 dalis ir 17 straipsnis*)

2. *Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Nesutartinėms prievolėms taikytina teisė — Reglamentas Nr. 864/2007 — Tiesioginis ieškinys atsakingo asmens draudikui — Pasinaudojimo sąlygos — Tiesioginio ieškinio pareiškimas pagal nesutartinei prievolei taikytiną teisę arba pagal draudimo sutarčiai taikytiną teisę — Nacionalinio teismo atliekamas tikrinimas*

(*Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 864/2007 4 ir 18 straipsniai*)

1. Reglamento Nr. 2027/97 dėl oro vežėjo atsakomybės už keleivių ir jų bagažo vežimą oru, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 889/2002, 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktus ir 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje sudarytos Konvencijos dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo, Europos Sąjungos vardu patvirtintos 2001 m. balandžio 5 d. Sprendimu 2001/539, 1 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal juos negalima, remiantis šios konvencijos 17 straipsniu, nagrinėti reikalavimo atlyginti žalą, kurį pateikė asmuo, kuris tuo metu, kai buvo orlaivyje, kurio pakilimo ir nutūpimo vieta – ta pati vieta valstybėje narėje, ir buvo neatlygintinai vežamas iš oro apžiūrėti nekilnojamojo turto, kurio pirkimo sandorį jis ketino sudaryti su to orlaivio pilotu, patyrė kūno sužalojimų šiam orlaiviui nukritus.

Iš tiesų, Reglamentas Nr. 2027/97 taikomas tik oro vežėjams ir Bendrijos oro vežėjams, kaip jie suprantami pagal jo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, t. y. oro transporto įmonėms, turinčioms galiojančią veiklos licenciją, valstybės narės išduotą pagal Reglamento Nr. 2407/92 dėl oro vežėjų licencijų nuostatas.

(žr. 29, 35 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Reglamento Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“) 18 straipsnį reikia aiškinti taip, kad orlaiviui nukritus žalą patyrusiam asmeniui leidžiama pareikšti tiesioginį ieškinį žalą privalančio atlyginti asmens draudikui, jeigu toks ieškinys yra numatytas pagal nesutartinei prievolei taikytiną teisę, neatsižvelgiant į tai, kas numatyta draudimo sutarčiai taikytinoje teisėje, kurią pasirinko šios sutarties šalys.

Minėtas 18 straipsnis nėra kolizinė norma, susijusi su materialine teise, taikytina nustatant draudikui ar pagal draudimo sutartį apdraustam asmeniui tenkančią prievolę. Šiuo straipsniu tik leidžiama pareikšti tiesioginį ieškinį tuomet, kai vienoje iš jame nurodytų teisės sistemų numatyta tokia galimybė. Žalą patyrusio asmens teisė pareikšti tiesioginį ieškinį žalą privalančio atlyginti asmens draudikui neturi įtakos atitinkamos draudimo sutarties šalių sutartinėms prievolėms. Be to, tai, kad šios šalys pasirinko šiai sutarčiai taikytiną teisę, taip pat neturi įtakos šio žalą patyrusio asmens teisei pareikšti tiesioginį ieškinį pagal nesutartinėms prievolėms taikytiną teisę. Todėl siekdamas nustatyti, ar žalą patyręs asmuo gali tiesiogiai pareikšti ieškinį draudikui, nacionalinis teismas turi patikrinti, ar nesutartinei prievolei taikytina teisė, nustatyta pagal Reglamento Nr. 864/2007 4 straipsnį, arba šalių sudarytai draudimo sutarčiai taikytina teisė leidžia pareikšti tokį ieškinį.

(žr. 40–43, 45 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)